

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

10. april 2007

Besvarelse af spørgsmål 5 ad L 152 stillet af Erhvervsudvalget den 29. marts 2007.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes kommentere materialet modtaget i forbindelse med Danske Arkitektvirksomheder og Foreningen af Rådgivende Ingeniørers foretræde for udvalget den 29. marts 2007, jf. L 152 – bilag 10.

Svar:

Danske Arkitektvirksomheder og Foreningen af Rådgivende Ingeniører har ved foretræde for Erhvervsudvalget og i bilag 10 fremført en række synspunkter om, at den foreslåede annonceringspligt ikke vil føre til gevinster i form af øget konkurrence, og at den vil pålægge både de ordregivende myndigheder og tilbudsgiverne ekstra byrder. Foreningerne opfordrer til, at lovudkastet bortfalder, eller at der fastlægges klare og meget begrænsede krav til annonceringspligten.

Indledningsvis skal jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 3.

Som det fremgår heraf, er formålet med forslaget om annonceringspligt at styrke konkurrencen om offentlige opgaver og at hindre, at kontrakter af en vis størrelse gives direkte til én leverandør, uden at andre virksomheder har haft mulighed for at komme i betragtning. Dette sker bl.a. for at undgå, at en opgave forbeholdes fx en lokal virksomhed, der tidligere har udført opgaver for en kommune, fordi manglende offentlighed har betydet, at andre virksomheder ikke har fået mulighed for at afgive tilbud.

Forslaget om annonceringspligt indebærer, at opgaver på arkitekt- og ingeniørområdet, der beløbsmæssigt ligger over 500.000 kr., men under tærskelværdien for EU-udbud, skal annonceres, før der indledes en proces omkring indgåelse af kontrakt.

Det er vigtigt at understrege, at der alene er tale om en pligt til at offentliggøre en annonce, der indeholder visse grundlæggende oplysninger om den ønskede opgave. Formålet hermed er at give interesserede virksomheder mulighed for at kontakte den ordregivende myndighed med henblik på at komme i betragtning til opgaven. En mulighed er, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den ordregivende myndighed læg-

ger annoncen på sin hjemmeside. Det er blot en betingelse, at adgangen til det valgte medie er alment tilgængelig, og at der ikke opkræves en urimelig betaling.

Annonceringspligten medfører ikke en forpligtelse til at følge de udbudsprocedurer, der kendes fra udbudsdirektivet eller den allerede gældende tilbudslov. Den ordregivende myndighed er dermed heller ikke bundet af de begrænsninger, der måtte følge af disse regler, fx omkring bestemte tidsfrister, udformningen af rammeaftaler m.v. Der vil fx være adgang til at gennemføre processen som en forhandling med de enkelte interesserede virksomheder, ligesom der vil være adgang til at begrænse antallet af virksomheder, der forhandles med.

Det vil således være op til den ordregivende myndighed at tilrettelægge en proces, der passer til den konkrete situation. Denne proces skal dog naturligvis gennemføres under respekt af ligebehandlingsprincippet og almindelig god forvaltningsskik.

Vedr. de synspunkter omkring udarbejdelse af beskrivende materiale og et grundlag for opgavens udførelse, som foreningerne giver udtryk for, er det min opfattelse, at en ansvarlig myndighed i alle situationer må gøre sig nærmere overvejelser om indholdet af en opgave, før der indgås kontrakt herom med en ekstern leverandør.

På området for teknisk rådgivning om bygge- og anlægsopgaver forekommer det både naturligt og nødvendigt, at myndigheden har gjort sig overvejelser om bl.a. opgavens karakter, dens omfang, hvilket behov der skal dækkes, den ønskede funktion og kvalitet, den forventede økonomi samt vilkårene og tidsplanen for opgavens løsning, inden der indgås kontrakt med en rådgivende ingeniør eller arkitekt. Der er derfor efter min opfattelse ingen forskel på de overvejelser og det forarbejde, myndigheden skal udføre i den situation, hvor der annonceres, og i den situation, hvor der indgås kontrakt direkte uden en forudgående annoncering.

Helt tilsvarende må en rådgivende ingeniør eller arkitekt også kende disse forhold, før der er basis for at indgå i et kontraktforhold. Efter min opfattelse må denne grundlæggende forudsætning være til stede både i situationer, hvor den ordregivende myndighed har annonceret, og i situationer hvor der indgås kontrakt direkte.

Virksomheden af forslaget om annonceringspligt er derfor, at en bredere kreds af virksomheder får mulighed for at gøre sig gældende til de mindre arkitekt- og ingeniøropgaver til gavn for erhvervet, herunder ikke mindst de små og mellemstore virksomheder. Dette kan efter min opfattelse opnås, uden at de ordregivende myndigheder eller virksomhederne pålægges byrder vedrørende fastlæggelse af opgaverne, der ligger ud over, hvad man må forvente skal være afklaret ved direkte kontraktindgåelse.

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at jeg er enig i foreningernes betragtninger om, at EF-traktatens principper om gennemsigtighed og ligebehandling gælder, uanset om en kontrakt er over eller under tærskelværdien for EU-udbud.

Disse principper medfører efter min opfattelse, at der er en forpligtelse for den ordregivende myndighed til at sørge for en vis offentlighed om kontrakten og til at respektere ligebehandlingsprincippet, når en kontrakt under tærskelværdien kan have en grænseoverskridende interesse. Det er væsentligt at mærke sig, at forpligtelsen også vedrører selve det forhold, at en myndighed ønsker at indgå en kontrakt. Der kan derfor ikke ses bort fra forpligtelsen selvom der ikke eksisterer en dansk annonceringspligt, således som foreningerne synes at antage.

Betydningen af forslaget om annonceringspligt er i denne sammenhæng, at en ordregivende myndighed pr. automatik vil have opfyldt gennemsigtighedskravet ved kontrakter over 500.000 kr.

Jeg finder derfor fortsat ikke anledning til at lade bestemmelsen om annonceringspligt udgå af lovforslaget eller at undtage arkitekt- og ingeniørrådgivning. Jeg finder det ej heller hensigtsmæssigt at fastlægge yderligere procedurekrav i lovgivningen, idet metodefriheden efter min opfattelse giver det bedste grundlag for, at processen kan tilpasses den konkrete sag. Jeg kan oplyse, at det er tanken, at Konkurrencestyrelsen vil udarbejde en vejledning om annonceringspligten og fremkomme med praktiske eksempler på fremgangsmåder, der kan følges.